

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Пловдив, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев
Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Радослав П. Радев Въззивно гражданско дело
№ 20225300501696 по описа за 2022 година

Обжалвано е решение №816/14.03.2022г. по гр.д.№17058/2020г. по описа на РС-Пловдив, IX гр.с-в,с което е уважена исковата претенция с правно основание чл.422,вр. с чл.415 от ГПК,вр.с чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.98 от ЗЛЗ,за установяване дължимостта на вземането на ответника за сумата от 89,60лв.,представляваща стойността на предоставена медицинска помощ,дължима поради прекъсване на лечение.Недоволен от така постановеното решение е останал ответника в първоинстанционното производство и моли решението да се отмени и вместо него да се постанови друго,с което исковата претенция да се отхвърли изцяло.Сочи незаконосъобразност и неправилност на първоинстанционното решение.

Въззиваемата страна счита решението за правилно и моли същото да се остави в сила.

Пловдивският окръжен съд,като прецени събраните по делото доказателства,установи следното:

Ищецът е предоставил квалифицирана медицинска помощ на ответника на 16.12.2017г.,като ответника е бил хоспитализиран по спешност на същата дата поради употреба на алкохол и няколко хапчета „*****“,което е довело до постепенна загуба на съзнание.При приемането ѝ в здравното заведение е била диагностицирана с диагноза „*****“ и е била приета по клинична пътека №107.Същата е била в безпомощно

състояние, поради което декларация за информирано съгласие е била подписана от дъщеря ѝ. Тъй като същата не е престояла в определения по клиничната пътека престой от минимум 2 дни, а същата по собствено желание е напуснала лечебното заведение НЗОК е отказала заплащането на стойността на лечението за нейния престой в здравното заведение, което пък от своя страна е довело до издаването на заповед за изпълнение за сумата от 89,60 лв. - цената на болничния престой и извършените дейности по клиничната пътека, които обаче се претендират от ответницата.

Видно от представените доказателства по делото става ясно, че в 00.09 ч. на 16.12.2017 г. ответницата е постъпила в здравното заведение, доведена от съпруга си и дъщеря си в безпомощно състояние, като същата веднага е била приета и настанена и е започнало лечението ѝ. Осъществени са диагностично-консултативни дейности, изготвени са история на заболяването и епикриза. В хода на заболяването е посочено, че болната е възстановила напълно съзнанието си след приложената терапия и същата е отказала по-нататъшно лечение, като е напуснала самоволно лечебното заведение. От назначената СГЕ в първоинстанционното производство става ясно, че подписът под направление за хоспитализация и история на заболяването е положен вероятно от ответницата. От назначената СМЕ се установява, че в здравното заведение са извършени необходимите дейности при приемането на хоспитализираната в заведението. В първоинстанционното производство са разпитани свидетелите В. К. и Д. К., които са съпруг и дъщеря на ответницата и от чийто показания се установява, че същата е имала здравословните проблеми, посочени в исковата молба и че същата е била неадекватна към момента на приемането ѝ в болничното заведение. От показанията на другия разпитан свидетел-лекуващия лекар В. Б., става ясно, че по отношение на същата са били приложени действия относно лечението съобразно клиничната пътека, но същите не са били завършени, като на същия ден хоспитализираната е пожелала да напусне болничното заведение.

При така събраната фактическа и правна обстановка настоящата съдебна инстанция намира решението за правилно и законосъобразно и като такова следва да го потвърди поради следното:

Между страните са възникнали валидни облигационни правоотношения, тъй като ищецът е страна по Националния рамков договор за медицинските дейности и като такъв е оказал необходимата здравна помощ на хоспитализираното лице, което е било здравно осигурено, но тъй като това лице самоволно е напуснало здравното заведение, преди да са приключили всички дейности по клиничната пътека, то обаче и така приложените са били осъществени, което се потвърждава от събраните по делото доказателства. От направените възражения, че страната не е консумирала алкохол и диагнозата е неправилно поставена, се установява, че същата е била приета с издъх на алкохол, лесно унасяща се на сън и неориентирана, които обстоятелства са посочени и в съставената медицинска документация. При това положение, след като ответницата самоволно е напуснала здравното заведение, то следва да заплати цената на извършените услуги и дейности по нейното лечение, независимо от факта дали е била запозната или не с ценоразписа на услугите на

здравното заведение.Обстоятелството,че същата е здравно осигурена не води до задължителното заплащане на цената на тези услуги от НЗОК,поради което исковата претенция се явява основателна и доказана.

Следователно решението,постановено от първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

По отношение на искането за заплащане на разноски съдът намира,че липсват доказателства пред настоящата инстанция за направени такива от страна на въззиваемата страна,поради което не следва да се присъждат такива.

Като взе предвид гореизложеното,съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №816/14.03.2022г. по гр.д.№17058/2020г. по описа на РС-Пловдив,IX гр.с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____